

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prajemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 »
1/2 5 »

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne preze“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po P. A. vrstah: če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsti. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

1848 - 1908.

Šestdesetletnica cesarjeva! Ako listamo po zgodovini, dobimo le malo vladarjev, ki so sedeli toliko časa na prestolu. — V viharjem letu 1848. je prevzel vladarstvo, v viharjem letu 1908. obhaja 60-letnico svojega vladanja.

Vrelo je v državi slovečega leta 1848., ko je prevzel težko vladarsko žezlo mladi komaj 18 letni Franc Jožef I. Ali tudi v letu 1908. vre; vse je nemirno: narod proti narodu; vse vrvi in drvi, kakor da se ima obračunati s starimi časi ter da ima nastopiti nova doba v naši državi, nova doba, ki naj prinese narodom toliko zaželeno zadovoljnost. Kakor svetel žarek blesti v zgodovini leto 1848. in iz njega prodira svoboda. Tako naj bi dalo po težkih 60 letih leto 1908. resnično svobodo in enakopravnost, iz katerih mora vskliti ponosno na dan prorojena srečna Avstro-Ogrska.

Ako bi bile avstrijske vlade umele položaj in poklic naše monarhije; ako bi se bile stavljale na stališče: zadovoljevati narode ne pa ravnati se po zglasnem geslu: Divide et impera! — bi bili po 60 letih mogočni in krepki ter upoštevani vse drugače nego smo Avstriji v resnici. Velike napake imajo na vesti avstrijske vlade: razdelile so narode med gosposke in tlačanske ter pritiskale državi nemško-ogrski pečat, dasi je ogromna večina slovanska.

Ta ogromna slovanska večina je stober države. Po bojnih poljanah na severu in na jugu v Italiji in Bosni počivajo vrli slovanski junaki. Leta 1859. in 1869., 1878. oznanjajo v avstrijski zgodovini hrabrost slovanskih vojakov. Za Hrvate, Srbe in Slovake pa je spleten spominski venec iz leta, ko je Košut na Ogrskem odstavil kralja habsburškega. Slovanski mladeniči in moške so

zgrabili za orožje in primarširal je ruski general Paskievič, da je bila rešena habsburška dinastija. Slovani so vzdrževali monarhije, Slovani držijo trdno na mestu habsburški prestol. Košut je odstavil kralja, njegov sin je dandanašnji minister, hrvatskih junakov potomce po vlada tiran Rauch. Madjarski šovinizem zatira Poljake tako, da je slavni Björnsterne čutil potrebo, naznaniti to celemu svetu.

In mi revni Slovenci! Dvignili smo se res iz mrtvila pred l. 1848., napredovali smo; za Čehi smo najizobraženejši slovanski narod v monarhiji — tako trdijo po javnosti veljavni moške, ali kar smo, smo iz lastne moči. Za vsak košček pravice se moramo posebej boriti; vsako slovensko besedo v šolah in uradih smo si priborili s težavnim bojem. Paragraf o enakopravnosti v temeljnih državnih zakonih sveti, ali njegova luč je tako visoka in tako obrnjena, da se nahajamo mi le v njeni senci. — Še celo ljudske šole nam kratijo Nemci in Lahi, srednjih šol slovenskih nimamo, kaj še vseučilišče! Naše meje so se skrčile v zadnjih 60 letih, posebno na Štajerskem in Koroškem. Malo pod Gradcem doli so bivali Slovenci, in danes? — Vendar gledamo jasno v bodočnost. Nič nas ni strah. Mi smo navajeni trpljenja. V trpljenju smo se izostrili; trdni smo kakor železo, skovano v ognju.

Pritisk je rodil protitisk in septemberski dogodki v tekočem letu so dvignili Slovence, da so pričeli nov, od prejšnjega drugačen boj, pred katerim trepetajo sovragi. — Dva mrliča imamo, katera polagoma pred prestol javnosti. Čudež se je zgodil. Iz dveh trupel klije novo življenje Slovincem. — Naš narod je zdrav v svojem organizmu. Zato napreduje in bo napredoval. Kako šele bi napredoval, ako bi imel pomoč, kakoršno mu je dolžna dati konstitucionalna država; ako bi ga poznali tudi v miru in ne le ob

času bojnih tromb in kanonskih strelav . . .

Vihar, ki veje v jubilejnim letu po državi, pa je zvel skupaj Slovane, da se združijo; pomagal je omejiti tudi domače razpore, v zlati Pragi pa je vsvetela velika akcija za pravo slovansko vzajemnost na realni podlagi. To nas navdaja z upom za prihodnje čase. —

Svečani so ti trenotki! Koliko mislij plove po glavah, koliko je pogledov nazaj in naprej. Poleg takih in enakih mislij pa stopi nam zopet v ospredje oseba našega cesarja. Pred seboj vidimo častitljivega starčka, ki ima za seboj trpljenja polno življenje. Smrt sina cesarjeviča, drage mu so-proge cesarice, to sta dva strašna udarca, ki sta stisnila srce vladarju. Kdo bi ne sočustvoval ob takem trenotku? — Izgube na severju in v Italiji — kot nadomestilo se je izvršila v jubilejnim letu aneksija slovanske Bosne in Hercegovine. Ne bomo opisovali podrobneje cesarjevega življenja, saj ga poznamo vsi. Povdarjati pa moramo njegov velevažen korak za uvedbo splošne in jednake volilne pravice za državni zbor. Ni še to prava volilna pravica — ali priznati se mora, da je važen korak naprej v moderne čase v Avstriji. In za to ima prav cesar glavne zasluge. — Vzradostiti mora vsako srce tudi njegova izrečna želja, naj se ne praznuje njegove 60 letnice s šumečimi veselici, s pompom in bleskom, marveč z dobrotelostjo. Z uvedbo splošne in jednake volilne pravice se je približal ljudstvu; tu govori zopet dobro srce v prid ljudstva.

Vseh oči so obrnjene proti cesarskemu Dunaju, od koder se ima deliti pravice avstrijskim narodom. V teh resnih trenotkih nas navdajajo raznotere misli, sredi teh najlepša, da se učimo, dragi Slovenci, ljubiti svoje rodno grudo ter jo varovati kot svojo nedotakljivo posest. In brate imamo enih

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČA“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„SOČA“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krevelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v Jekopališni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

mislij, enega srca. Ljubimo se med seboj, spoznavajmo se; iz tega vsvete prava slovanska vzajemnost in ž njo boljši časi za nas. Trdo delo imamo še pred seboj, ali močan je up, ki nam lajša delo, iz katerega vsklije slovanska bodočnost in ž njo Avstrija slovanskega lica!

Italijansko vseučiliščno vprašanje in Slovenci.

Z ozirom na demonstracije za laško univerzo in posebno še z ozirom na predlog nemških ustavovercev v gosposki zbornici je šel dr. Rybář nemudoma po seji gosposke zbornice k ministerskemu predsedniku Lienenrthu in ga je opozoril, da se italijansko vseučiliščno vprašanje dotika tudi primorskih Slovanov.

Kakor Slovenci za-se zahtevajo vseučilišče, tako pripoznavajo v principu tudi vsaki drugi narodnosti pravico do vseučilišča. Oni smatrajo pa zahtevano italijansko vseučilišče kakor eminentno povspesevanje in jačjenje italijanskega elementa na škodo tamošnje slovenske večine prebivalstva. Ta prednost Italijanom bi bila neopravičena tembolj, ker Italijani povsodi tam, kjer morejo avtonomno odločati o šolskih zahtevah Slovanov — kakor na Goriskem, v Istri in posebno še v Trstu, v kateri mestni občini je radi neobstajanja deželnega šolskega sveta ustanovljenje šol jedino le in izključno odvisno od po pretežni večini italijanskega občinskega sveta — vsestrajno in z zasmehovanjem odklanjajo zahteve po ustanovitvi celó jednostavnih slovenskih šol.

Z ozirom na to bi se mogli Slovenci sprijazniti z ustanovitvijo italijanskega vseučilišča le tedaj, ako se, bodi od poklicanih avtonomnih korporacij, bodi od države, na zadovoljiv način ustreže njihovim povsem opravičenim zahtevam na polju ljudskega, srednjega in strokovnega šolstva.

Slovenci pričakujejo torej, da bo vlada pred privoljenjem v italijanske zahteve delovala na Italijane, da oni od svoje strani zadovoljijo

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

== „Treh mušketirjev“. ==

Francoski spisal:

== ALEXANDRE DUMAS. ==

(Dalje.)

— O, o! pravi d'Artagnan, stopaje po stopnicah s svetilko, ki jo je držal z iztegnjeno roko daleč pred seboj; o, o! koliko sodov! človek bi rekel, da se nahaja v brlogu Ali-Babe.

»Tisoč in ena noč« je bila ravnokar prvič prevedena v francoščino in je bila v onem času zelo v modi.

— Kaj pravite? ga vpraša kapitan po angleško. D'Artagnan je razumel vprašanje po naglasu, ki je ležal v njem.

— Vedel bi rad, kaj je v teh sodih, ponovi d'Artagnan ter postavi svojo svetilko na enega izmed njih.

Kapitan se zgane, kot da se hoče vrniti nazaj po stopnicah, a se vendar premaga ter odgovori:

— Porto.

— A, portoško vino? pravi d'Artagnan; no, nekaj tolažbe je že v tem, od žeje ne bomo umrli.

Nato se obrne proti Groslowu, ki si je brisal s čela debele kaplje potu, in nadaljuje:

— In so li polni?

Grimand prevede vprašanje na angleško.

— Nekaj jih je polnih, drugi so prazni, odvrne Groslow, ki se mu je poznalo v kljub vsem naporom po glasu, da je vznemirjen.

D'Artagnan začne trkati po sodih ter se prepriča, da je pet polnih, drugi pa da so prazni, nato posveti — na velik strah Angležu — med sode, in ko se je prepričal, da je prostor med posameznimi sodi prazen, se odpravi proti vratom, ki so vodila v drugi oddelek, rekoč:

— Pojdimo dalje!

— Počakajte, pravi Anglež, še vedno razburjen od prejšnjega strahu; počakajte, ključ za ta vrata imam jaz.

S temi besedami stopi naglo pred d'Artagnana in Grimanda ter vtakne s tresočo roko ključ v ključavnico; tako so prišli v drug oddelek, kjer sta se Mousqueton in Blaisois ravno pripravila k večerji.

Videlo se je takoj, da v tem oddelku ni ničesar iskati in pregledovati: svetilka je s svojo lučjo svetila na vse kote in vogale.

Odšli so torej naglo dalje, v tretji oddelek.

To je bila soba za mornarje.

Tri ali štiri viseče postelje, ki so bile pritrjene v strop, miza, privezana na vsakem koncu z dvema vrvema, dve piškavi, trili klopi, to je bila vsa oprava. D'Artagnan je še povzdignil dve ali tri stare preproge, ki so visele ob stenah, in ko ni tudi tu zapazil nič sumljivega, je odšel v zgornje prostore.

— In ta soba? vpraša d'Artagnan Groslova.

Grimand raztolmači Angležu mušketirjeve besede.

— To je moja soba, odvrne kapitan; ali hočete vstopiti?

— Odprite vrata, pravi d'Artagnan.

Anglež uboga: d'Artagnan stegne roko, v kateri je držal svetilko, v sobo, pomoli glavo skozi na pol odprta vrata, in vidé, da je ta soba pravi kotiček miru, pravi:

— Prav; če je na krovu kaka armada, potem gotovo ni skrita tukaj. Pojdimo pogledat, če je Porthos našel kaj za večerjo.

— Nato migne kapitanu v zahvalo z glavo ter se vrne v častno sobo, kjer so bili zbrani njegovi prijatelji.

Kakor je bilo videti, ni Porthos dobil ničesar, in če je kaj dobil, je utrujenost premagala glad, zakaj ko se je d'Artagnan vrnil, je Porthos že trdno spal, zavil v svoj plašč.

Athosu in Aramisu, ki ju je zibalo mehko gibanje prvih morskih valov, so tudi že lezle oči skupaj; odprla sta jih zopet pri ropotu, ki je nastal, ko je vstopil d'Artagnan.

— No, kako je? vpraša Aramis.

— Vse gre dobro, odvrne d'Artagnan, in lahko mirno spimo.

Na to zagotovilo je Aramis zopet padla glava na prsi; Athos je mogel komaj še zadovoljno pokimati, in d'Artagnan, ki je bil, kakor Porthos, potreben bolj spanja nego jedi, je odslovil Grimanda ter legel na svoj plašč z golim mečem ob strani ravno pred vrata, tako da ni mogel nihče priti v sobo, ne da bi zadel obenj.

slovenske someščane glede njihovih zahtev na šolskem polju.

Ministerski predsednik je vzel to izjavo na znanje in je pripomnil, da se italijansko vsenčiliščno vprašanje, kakor je bilo že opetovano naglašeno, reši le v sporazumljenju z drugimi parlamentarnimi strankami.

Politično društvo „Edinost“ v Trstu je poslalo poslanski zbornici tako-le peticijo:

1. da se tiče to prašanje direktno tudi Slovencev, posebno tržaških, in sploh vseh primorskih Slovanov;

2. da se merajo, pred vsem s pravičnim postopanjem napram slovenskim sodeželanom, posebno na šolskem polju, še-le ustvariti predpogoji za mirno razpravljanje in za sporazum o italijanskem vsenčiliščnem prašanju;

3. da je prej, nego se dajo Italijanom nove pridobitve na šolskem polju, dati tržaškim Slovencev in primorskim Slovanom one učne naprave, ki jih italijanski sosedje uživajo že od davnaj;

4. da se v ohranitev ravnotežja in miru med obema narodnostima italijansko in slovensko vsenčiliščno prašanje smeta rešiti le istočasno;

5. da se italijansko vsenčilišče nikakor ne sme ustanoviti v Trstu, ampak le na izključno italijanskih tleh: če bi se pa ti zahtevi ne moglo ugoditi, in bi torej moralo nastati novo vsenčilišče ravno v Trstu, da se tedaj ravno v ohranitev ravnotežja in narodnostnega miru ustanovi vsenčilišče le kakor utrakvistično, italijansko-slovensko vsenčilišče — kakoršna ustrojitev bi jedino mogla ublažiti škodljive politične posledice vsenčiliščne naprave v Trstu.

Pomoči slovenskim visokošolcem pred buršovskim terorizmom!

Ni dovolj, da se na dunajskem vsenčilišču pobijajo slovaški dijak, da večkrat polnijo bolnišnice in klinike mesto slušalnih dvoran; ni dovolj, da pod pritiskom pangermanskih buršev ali iz samonavdahnjenega šovinizma ukrepajo rektorji na uslugo tem visokošolskim barabam in zapirajo visoke šole na neizmerno škodo znanstvenemu delovanju sploh. Ni jim dovolj! V svojem akademiskem barbarizmu so se obrnili tudi proti „menzi akademiki“, ki je naravnost življenjskega pomena za slovenske visokošolce na Dunaju. V menzi ne obeduje nič manj kakor tri četrtine vsega slovenskega dijaštva; razmeroma dobra hrana se je dobivala po jako nizki ceni; ugodnosti so bile še večje v abonentu za pol ali za cel mesec.

Dasí stoji menza na neakademiskih tleh in nima ničesar opraviti z zadajimi nemiri, vendar se je udal kuratorij, ki obstoji večinom iz vsenčiliških profesorjev, grožnjam in demonstracijam buršev, ki so sklenili pogubo nenemškemu dijaštvu na Dunaju. Izdali so celo oklic na meščanstvo, v kojem pozivljajo na odpor proti tujim vsiljivcem. Prvi njihov vspeh je zaprtje menze, grozen udarec za slovensko dijaštvo! Posebno hudo so zadeti oni, ki so že vzeli abonent. Preskrbeli so

se z obednicami za celi mesec, ali te marke se morejo rabiti le v menzi, drugod treba sredstev, a teh ni, da bi mogel slovenski dijak dvakrat plačati svojo hrano!

Slovinci! Pomoč je nujna! Vzglejmo se na svojih nasprotnikih (Lahih!) in spomnimo se tudi mi stebrov svoje bodočnosti, ki se ne borijo s tem, da odbijajo napade nemškega barbarizma, le za svoje neposredno dobro, ampak tudi za blagor slovenstva, za koje jim je enkrat zastaviti svojo moči.

Slišijo se glasovi, da se zapre menza za vedno, in potem: slovenski dijak, ki si že v teh ugodnih razmerah težko izhajal, plačuj od sedaj naprej dvakrat toliko za hrano, ali pa — stradaj!

Če je bilo slovensko dijaštvo kedaj potrebno gnotne podpore iz domovine, je sedaj odvisen „biti ali ne biti“ od požrtvovalnosti Slovencev. Pomožno akcijo je prevzelo v tem kritičnem momentu „podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju“.

Blagonaklonjeni doneski naj se blagovole pošiljati na naslov: Ivan Luzar, višji revident južne železnice, Dunaj, III. Reiserstrasse 27.

Slovinci! Spomnimo se svoje moči in ne pustimo, da podležejo naši rojaki german-skemu navalu; ne zabimo, da je tudi tukaj vsak najmanjši dar položen domu na altar!

Kazenski sodnik Covačig in naše ljudstvo.

(Konec).

Povedali smo, da je bil kazenski sodnik Covačig pred okrajno sodnijo obsojen na globo, ali pred okrajno sodnijo je bil oproščen.

Razsodba okrajne sodnije je slovenska, razsodba okrajne sodnije pa laška.

Ta razsodba pravi:

Ugodi se prizivu ter se oprošča obtoženca prestopka po § 491 k. z., da je dne 29. maja 1908. med kazensko razpravo apastrofiral privatno tožiteljico z besedami: „naj pride mož notri, morda je on bolj pameten“ ter „kaj mislite, ker ste dala kapelin na glavo, da ste bolj pametna, ali ste neumná“, ter se ga oprošča plačila stroškov.

Razlogi.

Pri sodbi o tej kazenski reči treba vpoštevati vse okoliščine, ki so spremljale izgovarjanje inkriminiranih besed od strani toženca. Te besede so padle med kazensko razpravo, kateri je predsedoval obtoženec kot sodnik, dočim je stala privatna tožiteljica pred njim v dvojni lastnosti kot tožiteljica in obtoženka. Zraven so bile druge osebe, zapletene v kazenski proces s svojimi zagovorniki. Čeprav inkriminirane besede niso bile deloma uljudne, vendar je moralo biti vsem navzočim jasno, da obtoženec, daleč proč od tega, da bi hotel napasti čast privatne tožiteljice, s tem da je izrekel one besede, ni imel drugega namena nego pripraviti jo do poravnave ter jo obvarovati s tem obsojbe, ki jo je brez dvoma čakala. Ta jasna svrha obtoženca: dobro storiti tožiteljici s

prigovarjanjem k poravnavi, dela inkriminirane besede, ki so morale služiti kot sredstvo za prigovarjanje, objektivno nesposobne, izpostaviti jo javnemu zasmehovanju. Pa tudi če bi se dopustilo, da so tu vsi znaki zasmehovanja v smislu § 491 k. z., se ne more obtoženca delati odgovornega v kazenskem pogledu, ker manjkajo neobhodni subjektivni znaki za prestopok proti varnosti časti. Ne samo da se mora izključiti naravno pri obtožencu vsak namen žaljenja, ne sme se tudi dopustiti, da bi bil vedel, da bi bilo mogoče razžaliti privatno tožiteljico z besedami, katere je rabil. In to se izključuje prav radi razmerja, ki je bilo med obtožencem kot sodnikom in obtoženko kot stranko in z ozirom na jasni namen, katerega je imel, namreč dobro storiti tožiteljici. Iz tega sledi, da se je moralo sprejeti priziv ter proglasiti prizivnika za oproščenega obtožbe.

Podpisana sta deželnosodni svetnik Coronini in zapisnikar dr. Dermota. Sodniki so bili: Coronini ter nadsodnika Kuhačević in Rutar pa tajnik Musina.

Prosimo, čitajte pazljivo razsodbo okrajne sodnije in razsodbo okrajne. Slednje mora biti Covačig jako vesel ter se bo brez dvoma ravnal po njej.

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Iz Ozeljana, 27. nov. — Tukajšnje starestinstvo je v svoji redni seji dne 8. t. m. enoglasno sklenilo: da v proslavo šestdesetletnice cesarja Franca Jožefa I. prepusti eno občinsko sobo tukajšnjemu bralnemu in pevskemu društvu brezplačno za dobo 5 let.

Iz St. Andreža. — Kakor smo že priobčili, priredijo v St. Andrežu vrle gospe Miklavžev večer v soboto, 5. t. m. v dvorani g. P. Lutmana. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Zraven navadnega Miklavževega večera se bo igralo burko-enodejanko „Kuhar za silo“. To bo res smeja. Upamo, da ne zamudi nihče te ugodne prilike, zraven pa še zastoj. — Naprošene so vse, posebno štanderske gg. matere, da prinesejo že v petek, t. j. 4. t. m. darilca lepo zavita v papir, na katerem naj bo prav domače zapisano ime in priimek otroka v lj. šolo. Darilca za ubožne otroke sprejema iz uljudnosti g. Furlani, nadučiteljeva soproga.

Domače vesti.

Za „dijaško kuhinjo“ daruje namesto razsvečave 1. dec. g. profesor Mastnak 10 K; 10 K pa za božičnico goriških podružnic družbe sv. C. in M. — G. prof. Vazzaz daruje v isti namen za „dijaško kuhinjo“ 4 krome.

Gosp. Andr. Jakil, tovarnar v Rupih, kron 10.

Gospod prof. dr. Ozvald je poslal 10 K za slovenske visokošolce v Gradcu kot odkupnino za jubilejno razsvetljavo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrala g. Kristina Furlani v St. Andrežu v veseli družbi dne 15. t. m. 3 K. — Hvala!

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. A. J. Vrtovec iz Tolmina 11 K, prispevek iz nabiralnika, in izrekel željo, da bi bilo drugič kaj več. To željo imamo tudi mi, smo pa z lepim darom zadovoljni in hvaležni rodoljubnim darovalcem in č. odposiljalcu. Živio! (Pisarna družbe sv. C. in M.)

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrala gospica Amalija Faganel na ženitnini gosp. Alojzija in Katarine Gregorič v Prvačini K 3. Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda daruje trgovec g. Črnetič neko stavo 1 K.

Za božičnico podružnic družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici daruje g. prof. J. Zupančič 10 K, g. dr. B. Pikl 10 K, in sicer namesto razsvečave danes zvečer.

V dobrodelna namena! — Meščani v Gorici se vprašujejo, kaj storiti drevi, ali razsvetliti okna ali ne. Ker ni nobenega aranžma za kako občno razsvečavo ter je prepuščeno to vsakemu na svojo voljo, priporočamo dobrodelnost namesto razsvečave. Sam cesar želi dobrodelnost, ravnajmo se po njegovi želji! Tako se izogne vsak tudi morebitnim krivim opazkam o lojalnosti, streberstvu, če razsvetli okna, ko jih drugi ne itd. Meščani, dobrodelnost Vam priporočamo. Dosedanji darovatelji v dobrodelne svrhe jo umejo prav.

Na cesarjevo 60-letnico bo hotel marsikdo slediti cesarjevi želji, naj se proslavi ta dan z dobrodelnostjo.

V ta namen smo priložili današnji „Soči“ položnice poštne hranilnice v prid — dijaški kuhinji v Gorici.

Rodoljubi! Do 60 dijakov se hrani v tem zavodu, ki more vstrajati edino le ob pomoči slovenskega rodoljubnega občinstva. — Ta kuhinja je bila neobhodno potrebna. Veliko let so hrepeneli po njej rodoljubi! Zdaj je tu, izborna deluje — torej priskočite na pomoč! Vsak darček bo dobrodošel in se objavi v „Soči“.

Pouk v ruskem jeziku. — V soboto 5. decembra bode prva lekcija ruskega jezika v prostorih kolesarskega društva v hotelu „pri zlatem jelenu“. — Začetek ob 6. uri zvečer. — Naprošeni so vsi priiglašeni, da pridejo.

Drevi bo svirala po mestu vojaška godba. Pričetek ob 8. Tačas se bodo vžigali na gradu umetni ognji. Jutri zjutraj bo bučnica, na gradu vstrele iz kanonov 24 krat. Ob 10^{1/2} bo vojaška maša na Rojicah, artilerija odda 24 strelcev. Popoludne ob 2. bo banket v hotelu „Südbahn“. V Stolni cerkvi bo ob 9. slovesna maša.

Imenovanje. — Poštna oficijala B. Sauli in A. Pelikan v Gorici sta imenovana za višja poštna oficijala; asistenta J. Casteliz in K. Radica sta imenovana za oficijala.

Odlikovanje povodom cesarjevega jubileja. — Cesar je podelil različna odlikovanja: Tržaški namestnik princ Hohenlohe je dobil veliki križ Leopoldovega reda; goriški nadškof dr. Fr. Sedej je imenovan tajnim svetnikom; kranjskemu deželnemu glavarju Fr. Šuklje tu je podeljeno plemstvo; komturški križec Fra

XIII.

Portoško vino.

Čez deset minut so gospodje spali, niso pa spali lakaji, ki so bili lačni, in še bolj žejni.

Blaisois in Mousqueton sta si začela pripravljati posteljo, ki je obstojala iz deske in potne vreče, dočim se je zibal vsled valovanja morja na mizi, ki je visela pod stropom, kakor ona v sosednji sobi, vrč piva in trije kozarci.

— Prokleto gibanje! pravi Blaisois. Čutim, da me zopet zgrabi, kakor takrat, ko smo se peljali sem.

— In za preganjanje morske bolezni imamo samo ječmenov kruh in hmeljevo vino, br! pravi Mousqueton.

— Toda kje je vaša opletana steklenica, gospod Mousqueton? vpraša Blaisois, ki je ravnokar dokoval priprave za svoje ležišče ter se opotekaje približal mizi ter prisedel k Mousquetonu, ki je že prej sedel tu; kje je vaša opletana steklenica? Ali ste jo izgubili?

— Kaj še! odvrne Mousqueton; Parry si jo je obdržal. Ti vražji škotei so vedno žejni. In vi, Grimand, vpraša Mousqueton svojega tovariša, ki se je ravnokar vrnil s pohoda, ki ga je bil naredil skupno z d'Artagnanom, ali ste tudi vi žejni?

— Kakor škotec, odvrne Grimand lakonično.

Nato prisede k Blaisoisu in Mousquetonu, potagne iz žepa bilježnico ter začne računati, zakaj vodil je vedno račune cele družbe.

— O jej, o jej! začne vzdihovati Blaisois, želedec se mi obrne!

— Če je tako, pravi Mousqueton, vzemite si malo živeža.

— To imenujete vi živež? odvrne Blaisois ter pokaže zaničljivo s prstom na ječmenov kruh in vrč piva.

— Blaisois, nadaljuje Mousqueton, pomnite, da je kruh pristna francoska hrana; in še kruha nima Francoz vselej, le vprašajte Grimanda.

— Da, odvrne Blaisois s točnostjo, ki je delala čast njegovemu živahnemu, gibčnemu duhu, da, toda je li tudi pivo pristna francoska pijača?

— Kar se tega tiče, pravi Mousqueton, ki je prišel v zagato ter ni mogel najti pravega odgovora, kar se tega tiče, vam moram priznati, da ne, in da je pivo Francozu tako zoprno kakor Angležu vino.

— Kaj, gospod Mouston? pravi Blaisois, ki je to pot dvomil o obsežnem Mousquetonovem znanju, katero pa je v navadnih okoliščinah življenja zelo občudoval; kaj, gospod Mouston? Angleži da ne marajo za vino?

— Sovražijo ga.

— Toda videl sem, da so ga pili!

— Za pokoro; in dokaz temu je, nadaljuje Mousqueton samozavestno, da je neki angleški princ umrl, ker so ga deli nekega dne v vinski sod; to sem čul praviti od abbéja Herblaya.

— Tepec! pravi Blaisois, jaz bi hotel pač biti na njegovem mestu!

— To lahko storiš, pravi Grimand ter podčrta svoje številke.

— Kako to? kako bi mogel? pravi Blaisois.

— Da, nadaljuje Grimand ter prenese pri seštevnanju ostanek štiri k prihodnji, višji vrsti jednot.

— Torej lahko storim to? Izrazite se jasno, gospod Grimand.

Mousqueton je med tem Blaisoisovim izpraševanjem molčal, toda po izrazu njegovega obraza se je videlo, da ne molči iz brezbriznosti.

Grimand je nadaljeval svoj račun ter ga slednjič sklenil.

Nato je iztegnil roko proti prvi sobi, ki sta jo z d'Artagnanom v kapitanovi družbi preiskala, rekoč:

— Porto.

— Kaj? Ti sodi, ki sem jih videl skozi napol zaprta vrata?

— Porto, ponovi še enkrat Grimand, ki je začel med tem novo aritmetično operacijo.

— Slišal sem praviti, nadaljuje Blaisois ter se obrne proti Mousquetonu, da je »porto« izborna špansko vino.

— Izborno, pritrdi Mousqueton ter si obliže ustnice s koncem jezika, izborno! Gospod baron Braciene ga ima v svoji kleti.

— Ko bi prosil te Angleže, da nam ga prodajo eno steklenico? pravi pošteno Blaisois.

— Prodali! pravi Mousqueton, v katerem so se vzbudili stari maroderski intinkti. Vidi se pač, da nimate še skušen; iz življenja, mladi človek. Čemu kupiti, če človek lahko vzame?

— Vzeti! pravi Blaisois, poželeti blago svojega bližnjega! zdi se mi, da je to prepovedano.

— Kje? vpraša Mousqueton.

(Dalje pride.)

Josipovega reda z zvezdo je dobil deželni glavar dalmatinski dr. Ivčević in poslanec Šusteršič, istotako deželni glavar istrski dr. Rizzi in krinski župan baron Locatelli; viteški križec Leopoldovega reda: dvorni svetnik in poslanec dr. Ploj; komturni križec Fran Josipovega reda: dr. Jurčič in poslanec Pogačnik; red železne krone tretjega razreda dr. M. Laginja; predsednik kranjske trgovske zbornice Lenarčič, dež. šolski nadzornik v Ljubljani Fr. Hubad, svetnik pri deželni vladi v Crnovicah dr. P. Laharnar; viteški križec Fran Josipovega reda namestniški tajnik E. Fabian, državni pravdnik v Gorici Andr. Jeglič, dekan kobariški Jurij Peternel, prof. dr. Josip Tominšek v Ljubljani, industrialec V. Majdič v Kranju, primarni zdravnik v gorški bolnišnici dr. E. Fratrik; župan Štolfa v Sežani je dobil zlati križec s krono. — Viteški križec Fr. Jos. reda: tajnik poljskega častniškega društva dr. K. Ostaszevski Barański; upravni svetnik pri gozdnem ravnateljstvu v Gorici S. Ottitsch. Elizabetni red druge vrste je dobila gospa Marija baronica Spaun v Gorici. Naslov vladnega svetnika je dobil gimnazijski ravnatelj v Gorici Friderik Simzig. Naslov šolskega svetnika ravnatelj Kos v Pazinu. Naslov cesarskega svetnika E. Bretter, predsednik društva čeških žurnalistov. Zlati zaslužni križec s krono: tajnik trgovsko-obrtno zbornice v Gorici A. Bizjak, župan v Piumicelu L. Dean, ravnatelj „Glasbene matice“ v Ljubljani M. Hubad. Srebrni zaslužni križec s krono: učitelj Tomaž Lukanič v Gabrijah pri Rubijah, župan v Iderskem Anton Manfreda. — Odlikovanih je še malo število Slovencev izven naše dežele. — Kakor se vidi, je na Gorisko prideževalo malo odlikovanj! Opaža se, da v deželno hišo ni padlo niti jedno!

Vollna komisija za prihodnje volitve v „Trgovsko in obrtno zbornico“ si je dovolila že za reklamacijsko postopanje celo vrsto — nasilstev.

Na c. kr. davkarijah je razpostavila „na ogled“ imenik volilcev — le dotičnega sodnega okraja. Nezakonito! Povsod morajo biti celotni imeniki! — Kako naj pa volilci vedó, kdo sme biti izvoljen, koga morejo voliti?!

Na slovenski strani je izpuščala volilce kar na — debelo! Izpuščala je iz imenika celó jednega — zborničnega svetnika, ker je Slovenec!! — Poslane so razne pritožbe, tudi v Trst in na Dunaj. — Soodgovoren za vse je tudi predsednik — grof Attems!

Goriški deželni odbor se je z drugimi vred tudi poklonil cesarju za jubilej. Pajer je govoril baje nemško! Vsi drugi deželni odbori pa v jezikih dežel, katere so zastopali.

Dr. Tuma in dr. Gregorčič — socii dolorum. — Za počit! Dr. Tuma se skriva za široko flajdo Gregorčičevo in pretaka britke solze — deželne žalosti, češ: „poglejte Gregorčiča, kako ga Gabršček napada, ravno tako udriha po meni!“ — Torej: voditelja klerikalcev in socialistov si bratski delita zausnice. Dober tek! — Klobasa dr. Tuma ne zasluži resnega odgovora. — Rečemo le toliko: Gabršček je napisal in podpisal vrsto člankov na naslov dr. Tuma; z njimi je bil Tuma sojen in — obsojen brez apelacije. Kar sta pisala „Edinost“ in „Slov. Narod“, ni bilo iz Gabrščekovega peresa. Naj Tuma ne misli, da je edini Gabršček, ki ga — prav sodi!

Nemški listi o laških demonstracijah v Gorici. — Kdor nemškim listom kaj verjame, ta misli, kako strašno impozantne so demonstracije Lahov v Gorici. Poročajo, da hodi na tisoče in tisoče ljudstva po ulicah v Gorici ter da demonstrirajo po trgih, cestah itd. Kakšna barbarija! Vse te goriske laške demonstracije so skrajno klaverne; to je divjanje, ne pa dostojno demonstriranje! In pa tisoči občinstva! Zbere se 100, k večjemu 200 mladih ljudi, pa takih, ki so vedno pripravljeni delati kraval, in ti gredo po mestu ter kričijo in pojejo. Kričijo pa psovke proti Slovincem, celo takrat, ko hočejo demonstrirati proti vladi in Nemcem. Razsodne Lahe je sram takih demonstracij. — Pri sedanjih demonstracijah tuli po ulicah nad 100 laških fantičev — nemški listi pa farbajo svet z velikimi, impozantnimi demonstracijami. Lepi listi, ki se dajo tako nalagati od Lahov!

Socijalistom v album. — Dokazano je, da je bil dr. Tuma buržoa prve vrste. Ko je politično bankrotiral povsod, je postal — socijalni demokrat: ampak takoj — general v stranki. Zakaj niso malo preskusili

njegovega mokaštva na ta način, da bi začel služiti v stranki malo — niže?! Ni voditelja napredne stranke, da ni bolj demokratičnega mišljenja in vedenja nego je dr. Tuma. — Kolikor je socialnodemokratično gibanje v naši deželi sploh možno, bi to lahko lepo sodelovalo v boju proti klerikalizmu, — ali tako bo služilo sploh edino dr. Tumi, dokler naposled Tuma ne zbeži, ako mu — ne bo kazalo ...!

Prepovedan šted. mladim, patrijotov. — I nostri bravi giovani so prijaviili za jutri opoldne, torej na cesarjevo 60-letnico, javen shod v proslavo pokojnega — Favettija. Policija je shod prepovedala. Čudno! Kje neki je vzela toliko poguma?!

Pajacada „čukov“. — V ned. opoldne je korakalo 18 fantov po Korsu, jeden spredaj, 16 v vrsti po dva in dva, jeden ob strani; „čestovodja“ je vsak hip nekaj „poveljeval“. Ljudje so debelo gledali kmečke fante, ki ... „se igrajo soldate“. Krenili so v restavracijo „Central“, kjer jih je čakala „menaza“. — Bili so naročeni „čuki“, menda iz Št. Ferjana. — Na tak nesramen način se onečaštuje slovensko — sokolstvo! Ali čuki ostanejo — čuki na palici!!

Trg sv. Andreja v Gorici je privabil obilo ljudi z vseh strani dežele, toda nekdanjega trga sv. Andreja ni več. Kupuje in prodaja se niti polovica od nekdanj. Polno jih pride v Gorico le iz radovednosti.

Goriški mesni svet je daroval laškim visokošolcem na Dunaju svoto 300 K v sobotni seji, v kateri se je govorilo o dogodkih na Dunaju. „V znak žalosti in ogorčenosti“ so po protestu proti nemški nasilnosti zaključili sejo. —

Pred porotniki v Gorici je stal v soboto ogrski cigan Rostas Lajoš, obtožen umora in težke telesne poškodbe. Svoj čas smo poročali, kako so se bili stepli cigani na Rojcah in kako so bili ranjeni. Najhujši je bil obtoženec. Po dolgi razpravi je bil obsojen na 5 mesecev zapora.

Ustanovni občni zbor telovadnega društva „Sokol“ v Št. Andrežu se bo vršil v nedeljo dne 6. t. m. ob 3. in pol pop. v dvorani g. Petra Lutmana.

V Ločniku pri Gorici se je bil te dni hud boj za občinske volitve. Zmagali so laški liberalci združeni s socialisti; ti slednji imajo 11 staršev in 7 namestnikov.

Dobro jo je pogodil. — Kakor se govori po mestu, se misli prikupiti goriški župan Bombič i mešanom i drugim deželanom na ta način, da napelje, upoštevajoč pomanjkanje vode v goriškem mestu in velike množice vina po Brdih in po Vipavskem, dve cevi, po katerih bo prihajalo vino v mesto. Okrog „fontan“ napravi mesto mize in klopi. Ne vemo sicer, koliko so vtemeljene te govorice, toda toliko že sedaj lahko približemo, da za lepe ideje ni dovteten goriški mestni svet.

Opozorjamo si občinstvo na inserat tvrdke P. Cotič, s kojim naznanja, da je prevzel zastopstvo najboljšega čistila (krema) za čevlje in usnje v prid družbi sv. Cirila in Metoda.

Važno. — Opozorjamo na današnji oglas tvrdke Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Zveza narodnih društev.

Posnemanja vredna mladina! — Namesto da bi zapili, darovali so: Fr. Štokelj, Iv. Fabjan, Iv. Čebren, Ant. Makovec, Ignac Cink, Jos. Ličen in Al. Fabjan 5 K 80 vin. bralnemu in pevskemu društvu v Brjah za pomnožitev knjižnice. — Prisrčno zahvalo vrli mladini izreka odbor.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

2. decembra praznik na državnih železnicah. — V sled odloka c. kr. železniškega ministerstva od 25. novembra 1908., št. 65180/16, se določa, da velja povodom 60 letnega vladanja Njegovega ces. in kr. apostolskega Velikanstva 2. decembra 1908. kot praznik po zmislu § 66. odst. (3) obratnega pravilnika.

Poštini in brzojavni uradi 2. decembra. — Dne 2. decembra t. l. bodo imeli vsi poštini in brzojavni uradi v Trstu, na Primorskem in Kranjskem jednako službo kakor ob nedeljah.

Ravnateljstvo južne železnice naznanja, da se bode sprejemalo jutri dne 2. decembra le ono blago, ki se mora odposlati brzojavno, drugo se ne bo sprejemalo, ker je ta dan praznik.

„Slovenske tvrdke v Ljubljani.“ — „Slov. Narod“ je prinesel v soboto celo stran oglasov pod naslovom „Slovenske tvrdke v Ljubljani“. Oglasi so kratki: Ime, stroka, biva-

lišče. — Takih malih oglasov živo pogrešamo pri nas na Goriskem. Poznamo trgovce in obrtnike, ki mislijo, da pride kar vse tako samo po sebi. Ali temu ni tako, marveč zlasti z deželo se je mogoče seznaniti najbolje potom inseratov. Zadostujejo mali, da ni preveč stroškov. Le nekaj slovenskih tvrdk v Gorici poznamo, ki skrbijo res dobro za reklamo, drugi pa ne. Pa imajo škodo. Le en primer: Ni še tako dolgo od tega, ko je pral nas nekdo iz kanalskih hribov, kam naj gre kupiti blago: povedali smo mu ime trgovca. Malce začuden je rekel: kaj je ta Slovenec? Saj nisem nikdar čital ne v „Soči“ ne v „Primorcu“ njegovega imena! Ta slučaj govori dosti jasno. — Imamo dosti dobrih obrtnikov, ali kdo pozna vse? Sami ne skrbijo za to, da bi se jih poznalo.

Zato hočemo uvesti v „Soči“ in „Primorcu“ manjše oglase po nizki ceni za slovenske trgovce in obrtnike v Gorici; n. pr. v „Soči“ z. sobotne številke; od teh morejo imeti prizadeti veliko koristi.

Razstava na rekl. — V Sibiriji nameravajo prirediti plavajočo kmečko razstavo. Razstava bode prirejena na ladjah za promet na Jeniseji; od Minusinka pojde doli po reki, reki v glavnih središčih poljedelskih okrajih jenisejske gubernije se bode ustavila. Tam se bodo pokazali razni izpopolnjeni poljedelski stroji in orodje in potem se bodo prebivalcem prodajali.

Velika suša, katere so deležni tudi Slovaki na Ogrskem, je napravila tam neizmerno škodo. Ozimne so uničene, ker je pritisnil zgodaj mraz, potoki so zamrznjeni, na manjših rekah so morali vstaviti mlini, žage itd. svoje delo. Bati se je katastrofe, če ne bo dežja.

Politični pregled.

Slavnostna seja poslanske zbornice je bila v soboto ob 1. pop. Popol. ob 4. pa je imela slavnostno sejo gosposka zbornica.

Rudlja hoče najeti veliko posojilo 450 milijonov rubljev v pokritje državnega proračuna in starejših dolgov. Podrobnosti se bodo obravnavale v dumi v tajni seji.

Spopad na bosansko-srbski mejl. — „Slov. Nar.“ prinaša vest, da se zatrjuje z vso odločnostjo, da je prišlo do krvavega spopada na bosansko-srbski meji te dni. Baje je padlo v boju na obeh straneh 33 mož. To vest potrjuje tudi neki potnik, ki je došel v Ljubljano iz Bosne 28. pr. m.

Razne vesti.

— **Slovanska šolska družba v Rusiji.** Eppur si muove! lahko zakličemo danes. Iz Petrograda prihaja namreč vesela vest, da se tamkaj kot vidni uspeh letošnjih slovanskih konferenc v Petrogradu in v Pragi ter obiska slovanskih gostov v Ljubljani snuje po načinu nemškega „Schulvereina“ v Berlinu šolska družba, ki bode — razprostrta po vsej ogromni Rusiji — nabirala prispevke za narodne boje zapadnih in južnih Slovanov v Avstriji. Bratje Rusi se s tem postavljajo na stališče praktične slovanske vzajemnosti in bode ta njihov korak gotovo v obilni meri pripomogel do čimdalje tesnejše vzajemnosti med velikim ruskim in ostalimi slovanskimi narodi.

Velik javni shod je bil v nedeljo v Trstu. Slicalo ga je politično društvo „Edinost“. Na tem shodu so brali levite sodrugu dr. Tumi, ki je imenoval delo tržaških voditeljev — švindlarjo. Bil je zanj pravi sodni dan. O tem še spregovorimo.

V Sarajevu postavijo jutri temeljni kamen spomeniku cesarja Franca Josipa I.

V Trstu je bila v nedeljo velika demonstracija od strani soc. demokratov ter drugih laških strank. Peli so irredentistične pesmi ter kričali Viva Italija! Na redarje so streljali iz revolverjev. Eden je precej poškodovan.

V „Kranjski hranilnici“ je dvignil te dni neki postrešek za razne stranke 80.000 K, potem zopet 50.000 K. Ker se je blizal konec meseca, je vložil v hranilnico večjo svoto ekselencja bar. Schwegel. Tudi od drugod si je „Kranjska hranilnica“ naročila večje svote, da z njimi prikrrije faktični položaj, da bi se ne vedelo, koliko denarja je bilo dvigajenega iz zavoda mesec november.

Izseljenci v Sibirijo. — Letos se je izselilo iz Rusije v Sibirijo 619.904 oseb in 86.926 oseb, ki so tja šle preiskat razmere, ali so

primerne za izseljevanje družin. Domu se je vrnilo 32.064 oseb, katerim v Sibiriji ni ugajalo.

V Pragi danes za jutrišnji cesarjev jubilej ne bo nikake razsvetljave. Mestni zastop je sklenil darovati več tisoč kron za revne in zanemarjene otroke.

30 milijonov v „Mestni hranilnici Ljubljanski“. — Pri mestni hranilnici v Ljubljani so hranilne vloge prekoračile v torek višino 30 milijonov K. S hranilničnega poslopa je radi tega veselega dogodka vihrala narodna trobojnica.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, terih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Išče se stanovanje v mestu — obstoječe iz mirno stranko: mati in hči. Ponudbe je pošiljati na naše upravnistvo.

Proda se hiša v mešanim blagom in pekarna. K hiši spada dvorišče, pralnica, velik vrt nasajen s trtami. Zadnjih 5 let je bilo v hiši konsumno društvo. Proda se radi onemoglosti gospodarja po jako nizki ceni. — Natančneje se izve pri g. Ivanu Suttner, Via Ponte nuovo 44 v Gorici.

Izjava. *)

Podpisani Jožef Skolč sedaj stanujoč v Kandersteg (Bern, Švica), izjavljam tem potom, da nisem plačnik za noben dolg svoje žene, ki stanuje v Breginju pod št. 82.

Kandersteg, 30. novembra 1908.

Jožef Skolč.

*) Za vsebino pod tem naslovom je od govorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Štev. 2775

O. š. sv.

Razpis

učiteljskih mest v sežanskem okraju.

V tem okraju razpisujem ta-le učiteljska mesta v definitivno nameščenje:

1) mesto višega učitelja na dvorazrednicah v Divači in v Šempolaju.

2) mesto učitelja-voditelja na dvorazrednicah v Brazici, Gabrovici, Kazljah, Mavhinjah, Štjaku in v Velikem dolu.

3) mesto učiteljice na dvorazrednicah v Pliskovici in v Šempolaju.

Službeni prejemki so določeni v deželnem zakonu od dne 14. januarja 1906. l. dež. zak. in ukaz. štev. 10.

Pravilno opremljene prošnje naj se predložijo službenim potom podpisane uradu v dobi štirih tednov po oglasu tega razpisa v uradnem časopisu »Osservatore Triestino«.

Nezadostno opremljene prošnje se zavrnejo.

C. kr. okrajni šolski svet

Sežana, dne 22. novembra 1909.

Predsednik: Rebeč.

Peter Cotič

čevljarski mojster

GORICA, Raštelj 32. (v lastni hiši).

PODRUŽNICA

v Gosposki ulici štev. 1. naspreti „Monta“. Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

Velika zaloga vsakovrstnih izgotovljenih čevljev.

Edino zastopstvo najboljšega čistila (krema) za čevlje in usnje v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Pazite na znamko in zahtevajte izključno le take škatlje, ki nosijo grb sv. Cirila in Metoda. Vsi drugi izdelki niso pravi.

CENE ZMERNE

Največji dobitnik
Mark 600.000

Naznanilo
sreče.

Za dobitke garan-
tira država

Prvo žrebanje 17. decembra

Vabilo k udeležbi
dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država
Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekorsne denarne loterije
so sledeči: Največji dobitnik je v srečnem slučaju
600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitnik à 40.000 Mk.
1 » » 200.000 »	1 » » 30.000 »
1 » » 60.000 »	7 » » 20.000 »
1 » » 50.000 »	1 » » 15.000 »
1 » » 45.000 »	11 » » 10.000 »
1 » » 40.000 »	16 » » 5.000 »
1 » » 35.000 »	103 » » 3.000 »
1 » » 30.000 »	163 » » 2.000 »
1 dobitnik » 100.000 »	539 » » 1.000 »
1 » » 60.000 »	693 » » 300 »
1 » » 50.000 »	181 » » 200 »

V celotnem obsegu loterije, katere je 7 razredov
razvrstena 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8
premijskih, tako da mora približno polovica vseh
srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitnik 1. razreda znaša v srečnem
slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razreda na
55.000 Mark, v 3. razreda na 60.000 M., v 4. na
65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M.
in v 7. na 600.000 M.

Srečkanje je postavno določeno

na dan 17. decembra.

Cene srečkam 1. razreda so sledeče:

cela orig. srečka M. 6-- ali K 7--

pol " " " 3-- " " 3 50

četrt " " " 1 50 " " 1 75

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno
določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim
grhom opremljenih srečkovnih listin, katere razpo-
šiljati na zahtevo zastoj in poštine prosto.

Vsak vdeležene loterije dobi takoj po dovr-
šenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral
se-le zahtevati.

Izplačevanje in dopošiljanje dobitkov
se oskrbi strgo tajao.

Naročila sp. jemam proti pavzetju ali pa
proti naprej plačilu.

Oglasiti se je torej v svrhu naročil predsto-
ječega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

17. decembra.

zaupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.

Bankge. in v HAMBURGU.

Šivilje pozor!

Vse potrebščine za napravo
modnih oblek, okraske, svila,
baržun, pliš in podlage vseh vrst
kupite od sedaj naprej po iz-
jemno nizki ceni

v Trgovskem Domu

Pregrad & Černetič

Gorica.

Salon Central

Grand Elektro Bioskop

Piazza Giannastica - Corso Gius. Verdi - Via della Giannastica.

Internacionalno gledišče živečih,
govorečih, pojočih in igrajočih
podob.

7. Senzacionelni vsporod:

(Od 29. nov. do 1. decembra.)

Otelo. (Velika dramatična predstava v 20 oddel-
kih.) Kje je moje kostilo. (Komične slike.)

Podiranje dimnikov. (Veleinteresanten posnetek po
naravi.) - Kako se ujame pustolovca. (Humoristi-
čna serija.) - Brzjav, rešitelj življenja. (Drama,
iz vsakdanjega življenja.) - Dvojčka. (Komične
slike v več oddelkih.) - Legenda o lepi predci.

(Krasna predstava v 15 barvanih podobah.)

Kako mora biti človek tako nepošten? Razne ve-
sele slike.)

Predstave:

ob delavnikih 2 veliki predstavi ob 7. in 8. uri

zvečer. Ob nedeljah in praznikih ob 11. uri predp.

in pop. ob 2, 3, 4, 5, 6, 7. in 8. uri. Ob sredah in so-

botah ob 5. uri predstava s posebnim programom za

otroke in dijake, kjer plača vsak otrok le 20 vin v

kateremkoli prostoru.

Usaka predstave traja čez 1 uro!

Vsako sredo in nedeljo popolnoma nov vsporod.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
nimate, omislite si najnovejšo marko
»Original-Viktoria« in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala da ostane »Original« le
najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še
po 15-letni
uporabi brezsumno.

Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi
za domaco rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.
Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom »Original-Viktoria
stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria«
strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles-
»puch«, orokja, municije in vseh lovskih
priprav pri tvrdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo

izbero pohištva vseh slogov za

vsak stan, priprostega in naj-

finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
zima in platno.